

ISBN : 974-671-070-2

ประเทศ : ไทย

หมายเลขงานวิจัย : 178

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) : การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคของมหาวิทยาลัยพายัพ

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ) : Socio-Economic Factors Affecting Microeconomic Class Attendance and Educational Performance of Students at Payap University.

ผู้เขียน : นายศุภโชค โกยคุลย์

นางสาวสุพัตรา ช่างคำ

หน่วยงาน : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

รายละเอียดของงานพิมพ์ : รายงานการวิจัยขนาด 69 หน้า

วันที่พิมพ์ : กุมภาพันธ์ 2546

หน่วยงานที่ให้ทุน : มหาวิทยาลัยพายัพ ปีการศึกษา 2543

คำหลัก : ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม การเข้าชั้นเรียน ความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา เศรษฐศาสตร์จุลภาค

บทคัดย่อ

ก. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษา 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลกระทบต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบจำลองสมการเส้นตรงทั้งสองแบบจำลอง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายชั้นตอนจาก 9 ตอนของวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคที่เปิดสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ใช้แบบสอบถาม รวมทั้งสิ้น 300 ตัวอย่าง ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อน โดยสมการทั้งสองคือสมการแสดงการเข้าชั้นเรียนและสมการแสดงความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาถูกอธิบายในรูปสมการเกี่ยวเนื่องกัน (recursive system) ในการประมาณค่าตัวพารามิเตอร์ที่ปรากฏในสมการทั้ง 2 สมการข้างต้นของการศึกษานี้ใช้วิธีการประมาณกำลังสองสมบูรณ์ที่น้อยที่สุด (OLS) เพื่ออธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าชั้นเรียนและความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ค. ผลการศึกษา

ผลการศึกษาแบบจำลองแสดงการเข้าชั้นเรียน พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ แรงจูงใจจากผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค เกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาภาควิชานิเทศศาสตร์ นักศึกษาภาควิชาอื่นๆ (ภาษาอังกฤษ และวิทยาการคอมพิวเตอร์) เพศหญิง การกำหนดให้เข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตัดเกรด และประสบการณ์ที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาก่อน โดยตัวแปรอิสระในแบบจำลองนั้นสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 38.60 ซึ่งพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แห่งการตัดสินใจ (R^2) โดยที่แรงจูงใจจากผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค เกรดเฉลี่ยสะสม เพศหญิง การเข้าชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการตัดเกรด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับร้อยละการเข้าชั้นเรียนและสอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วนประสบการณ์ที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาก่อนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเข้าชั้นเรียน

ส่วนผลการประมาณแบบจำลองความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ แรงจูงใจจากผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค เกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาสังกัดภาควิชาการจัดการ นักศึกษาสังกัดภาควิชาการบัญชี นักศึกษาสังกัดภาควิชานิเทศศาสตร์ จำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคต่อสัปดาห์ สถานภาพชั้นปีที่เรียน ซึ่งอยู่ในชั้นปีที่ 3 หรือสูงกว่า วันที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค คะแนนสอบกลางภาคของวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค และประสบการณ์ที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาก่อน โดยตัวแปรที่กำหนดในแบบจำลองสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 76 เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แห่งการตัดสินใจ (R^2) โดยที่แรงจูงใจจากผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์

จุลภาค เกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาสังกัดภาควิชาการจัดการ นักศึกษาสังกัดภาควิชาการบัญชี สถาน
ภาพชั้นซึ่งอยู่ในปีที่ 3 หรือสูงกว่า คะแนนสอบกลางภาคของวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค วันเรียนวิชา
เศรษฐศาสตร์จุลภาค จำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านและทบทวนตำราเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค
ต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับความสัมพันธ์ผลทางการศึกษาและสอดคล้องกับ
สมมติฐาน

ผลการศึกษาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจจากผู้สอนมีความสำคัญไม่เพียงแต่มีส่วนช่วย
ในการทำให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนมากขึ้นแต่มีส่วนช่วยทำให้ความสัมพันธ์ผลทางการศึกษาของ
นักศึกษาเพิ่มขึ้นด้วย ฉะนั้นผู้สอนควรมีการประยุกต์และใช้เทคนิคต่างๆ กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วน
ร่วมในชั้นเรียนของวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคให้มากขึ้น อันจะส่งผลทำให้ความสัมพันธ์ผลทางการ
ศึกษาของนักศึกษามีค่าสูงขึ้น